

Οι περιβαλλοντικές ομάδες του
2ου ΕΠΑ.Λ. Νέας Σμύρνης παρουσιάζουν
ένα φωτορομάντζο βασισμένο στο βιβλίο του
Ζαχαρία Παπαντωνίου

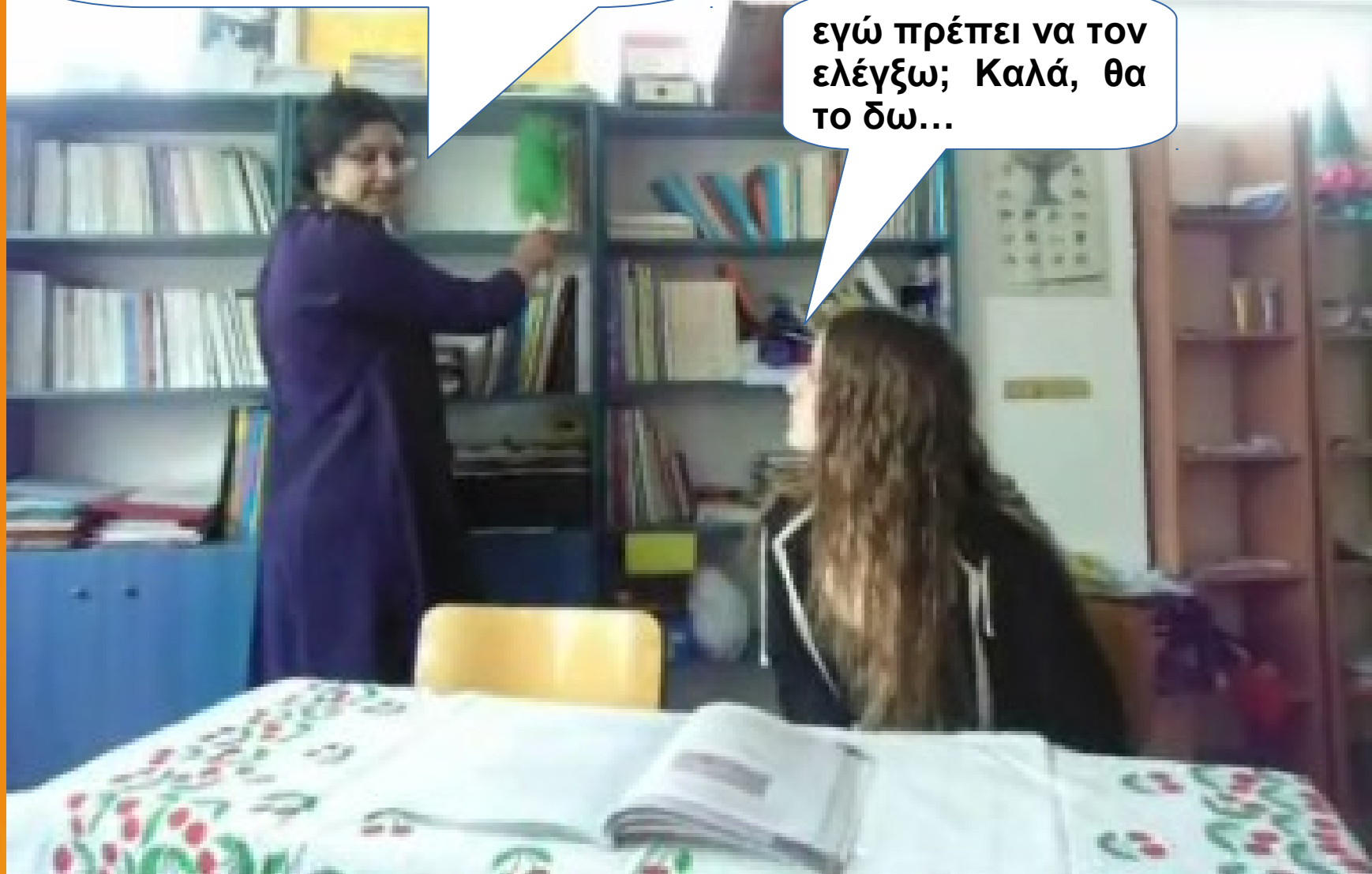
Τα ψηλά βουνά
-Η κατάρα του πεύκου-

Σε ένα σπίτι κάπου στη Νέα Σμύρνη...

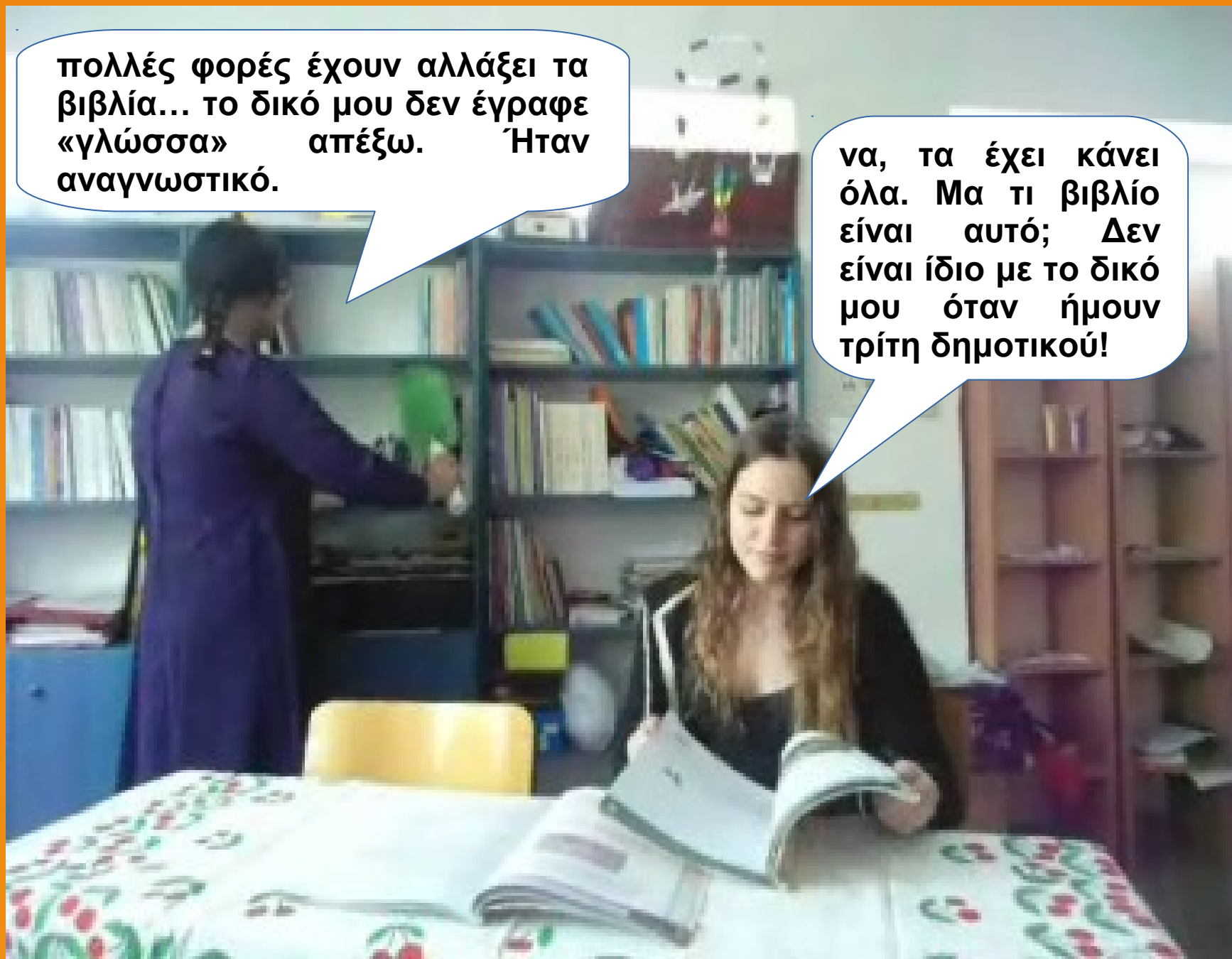
Αργυρώ όταν τελειώσεις, ρίξε
μια ματιά αν ο μικρός τέλειωσε
με την ορθογραφία.

εγώ πρέπει να τον
ελέγξω; Καλά, θα
το δω...

πολλές φορές έχουν αλλάξει τα βιβλία... το δικό μου δεν έγραφε «γλώσσα» απέξω. Ήταν αναγνωστικό.

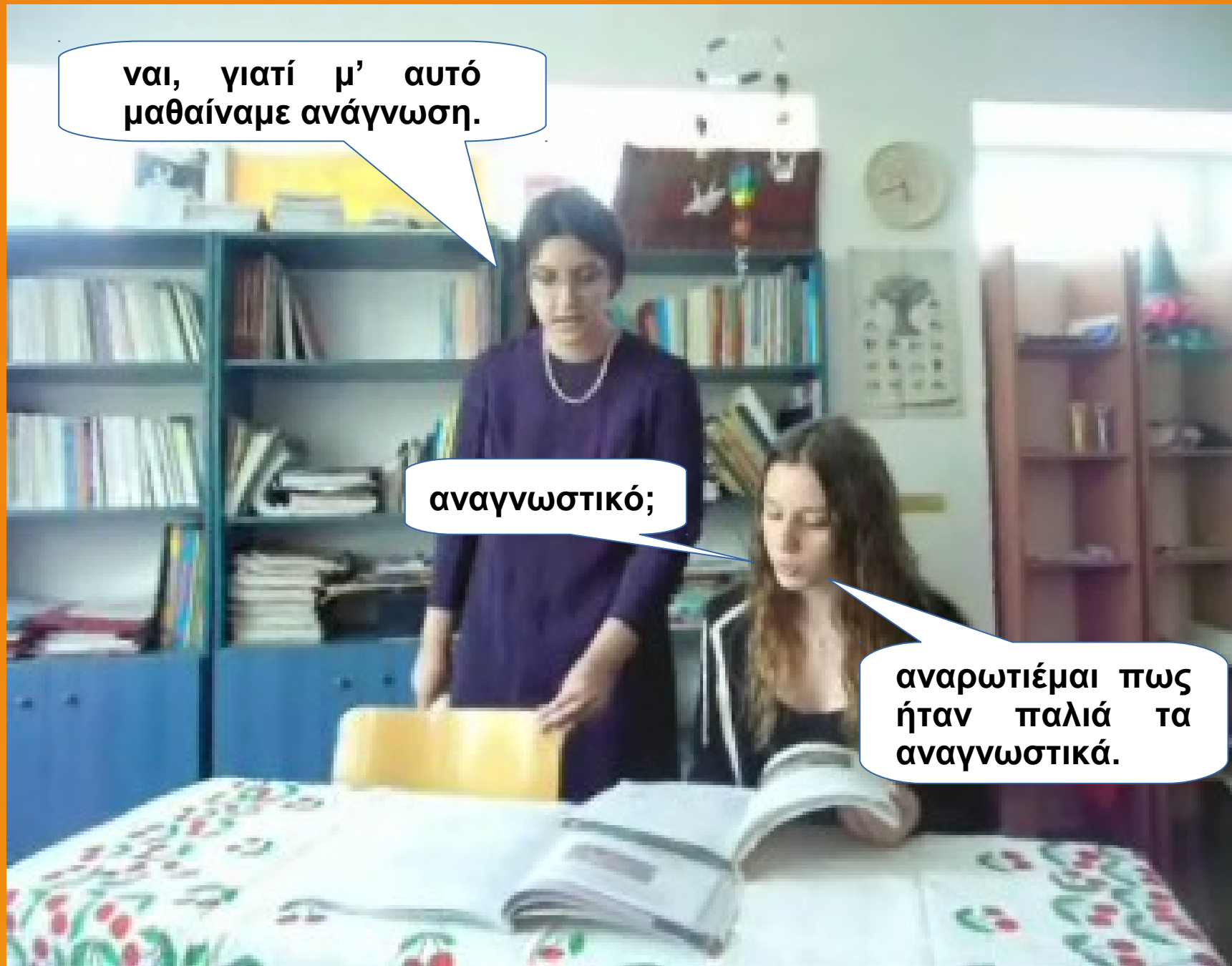
να, τα έχει κάνει όλα. Μα τι βιβλίο είναι αυτό; Δεν είναι ίδιο με το δικό μου όταν ήμουν τρίτη δημοτικού!

ναι, γιατί μ' αυτό
μαθαίναμε ανάγνωση.

αναγνωστικό;

αναρωτιέμαι πως
ήταν παλιά τα
αναγνωστικά.

θες να δεις το αναγνωστικό του
προ-προ-πάππου σου; Το
αναγνωστικό της τρίτης
δημοτικού πριν από 100
ακριβώς χρόνια;

καλά, έχουμε τέτοιο
πράγμα σπίτι;
Δείξε το μου μαμά!

αυτό Αργυρώ μου είναι το αναγνωστικό του προ-προ-πάππου σου του Φάνη. Τα ψηλά βουνά του Ζαχαρία Παπαντωνίου. Πάρε το να του ρίξεις μια ματιά αλλά με προσοχή, εντάξει; Είναι 100 χρονών...

ευχαριστώ μαμά!

Την άλλη μέρα στο σχολείο...

πω πω, άργησα σήμερα.
Χτύπησε το κουδούνι;

όχι, σε λίγο
χτυπάει!

τι βιβλίο είναι αυτό;

Καλά, δεν θα το πιστεύετε...
Είναι ένα αναγνωστικό του 1918!
Τα ψηλά βουνά του Ζαχαρία
Παπαντωνίου. Το οποίο είναι
κανονικό βιβλίο και κυκλοφορεί
στα βιβλιοπωλεία.

Α! γι' αυτό λέει στην πρώτη σελίδα ότι είναι αφιερωμένο στην ιερή μνήμη Λάμπρου Παπαντωνίου, Δημοδιδασκάλου!

Εγώ τον έχω ξανακούσει το Ζαχαρία Παπαντωνίου. Ήταν από το Καρπενήσι της Ευρυτανίας και ο πατέρας του ήταν δάσκαλος!

για φαντάσου! Και
είναι στη Δημοτική.

και τι θέμα έχει;

περίμενε να το βρω και στο internet...
Λοιπόν, το βιβλίο αυτό χρησιμοποιήθηκε
πρώτη φορά τη σχολική χρονιά 1917-1918
στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής
μεταρρύθμισης του Ελευθέριου Βενιζέλου
σαν αναγνωστικό της τρίτης δημοτικού.

μιλάει για μια ομάδα παιδιών που κατασκηνώνουν σε ένα δάσος στην Ευρυτανία και εκεί έρχονται σε επαφή με τη φύση και μαθαίνουν πως οι άνθρωποι μπορούν να τη προστατεύουν και να ζουν αρμονικά με αυτή.

σαν αυτά που κάνουμε στην Περιβαλλοντική δηλαδή...

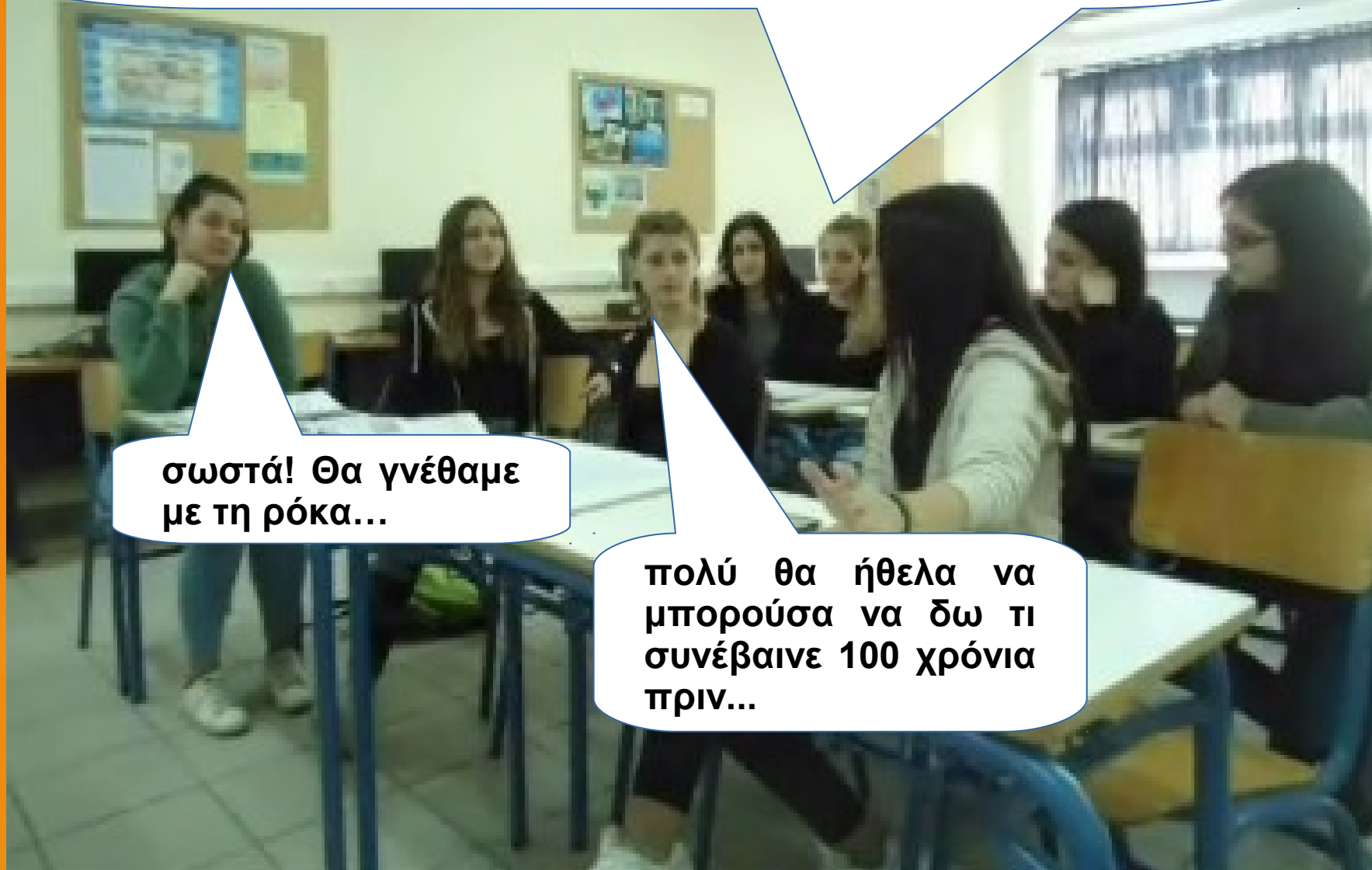
κάνανε και τότε Περιβαλλοντική;

τότε ζούσανε μέσα στη φύση! Ήταν βοσκοί. Τα κορίτσια μάλλον δεν τα στέλνανε καν σχολείο. Τ' αγόρια θα πηγαίνανε το πολύ-πολύ Δημοτικό. Θα ήμασταν βλαχοπούλες δηλαδή! Τι να την κάνουμε την περιβαλλοντική;

σωστά! Θα γνέθαμε με τη ρόκα...

πολύ θα ήθελα να μπορούσα να δω τι συνέβαινε 100 χρόνια πριν...

Ναι! Ναι!

και να την αράζαμε κάτω
από ένα πεύκο αντί να
κάνουμε μάθημα...

και να ήμασταν και μεις σ'
ένα δάσος ψηλά στο βουνό!

**Κάπου 100 χρόνια πριν, στο καφενείο της πλατείας
ενός γραφικού χωριού, ο Μπάρμπα Βαγγέλης και ο
Δάσκαλος έχουν καθίσει και περιμένουν να δώσουν
παραγγελία διαβάζοντας εφημερίδα...**

Καλώς τους! Δάσκαλε, τι να σου φέρω; Το γνωστό καφεδάκι;

εσύ Μπάρμπα Βαγγέλη; Το συνηθισμένο τσιπουράκι;

ναι Βασίλη, με ολίγην παρακαλώ.

φέρε και καμιά ελίτσα, μην το πιω ξεροσφύρι... Φωνάζει η κυρά Σταυρούλα!

Έφτασεεε....
Δάσκαλε τα
'μαθες;
Προχτές με τη
νεροποντή
πνίγηκε όλο
το Πουρνάρι!

ναι Βασίλη. Τα έμαθα. Μέχρι και η εφημερίδα το
έγραψε. Να, εδώ το λέει: πάνε τα καλαμπόκια,
πάνε τα καπνά, πάνε και τα τριφύλλια. Έσπασε
ένα γεφύρι και το νερό πέρασε μέσα από το
χωριό. Πνίγηκαν γίδια, πρόβατα, ακόμα και
αγελάδες. Και το χειρότερο, τρεις Πουρναρίτες
εκεί που πάλευαν να γλιτώσουν τα σπίτια τους,
τους πήρε το νερό.

Δίκιο έχεις Μπάρμπα Βαγγέλη.
Έτσι είναι. Α, σχόλασε και το
Γυμνάσιο... καλώς τα τα παιδιά!

αφού δεν άφησαν ρίζα
ξερή στις ράχες, ποιος
τους έφταιξε; Οι ίδιοι το
έφεραν το νερό που τους
έπνιξε!

λέμε για τους Πουρναρίτες που
πλημμύρισαν! Τους έπνιξε ο
χείμαρρος...

το δέντρο;;;

γεια σου κυρ Δάσκαλε! Τι
κάνεις; Τα λέτε εδώ με τον
παππού μου;

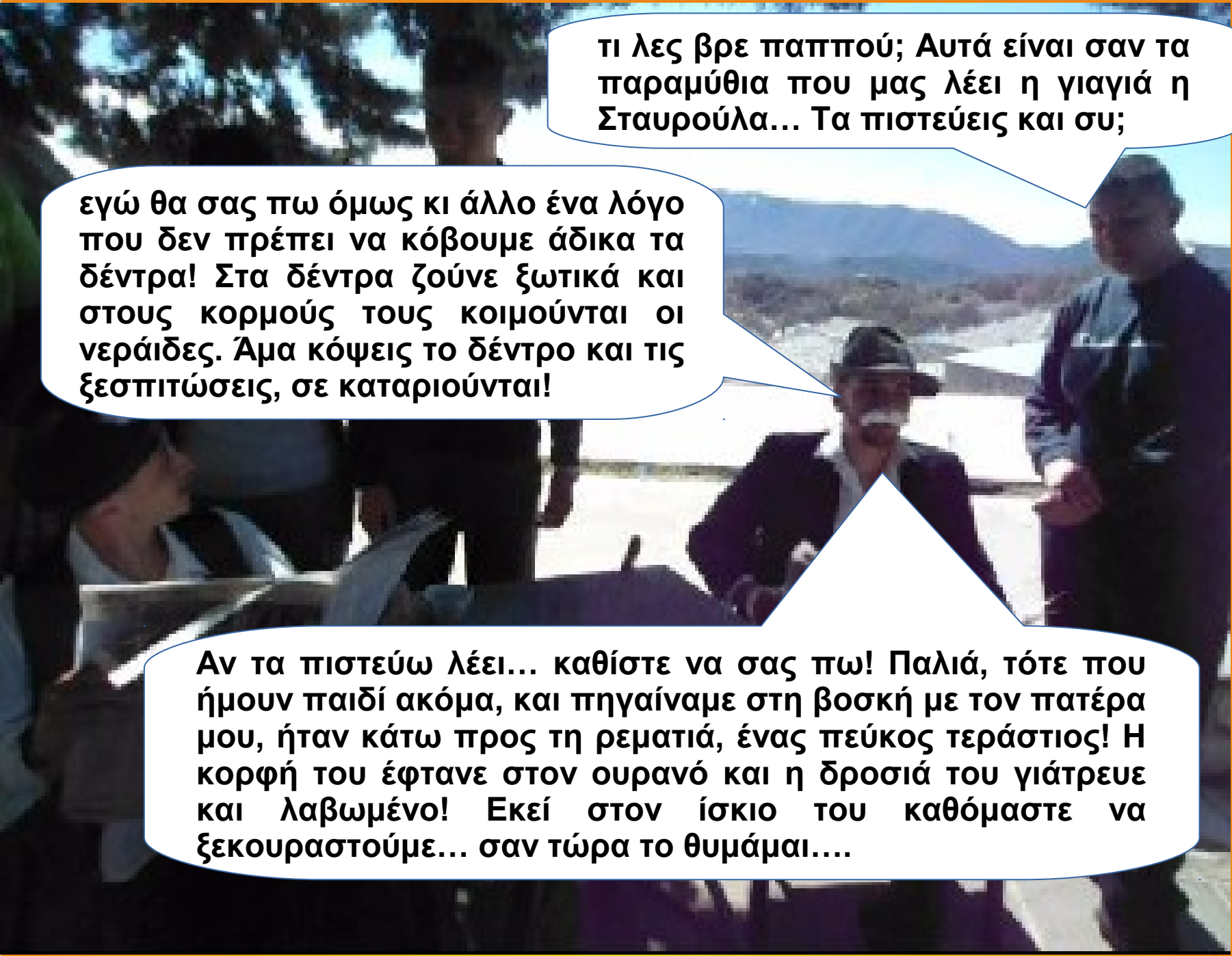
ναι παιδιά μου. Ο χείμαρρος είναι θηρίο χειρότερο και
από το λύκο και την αρκούδα. Όταν γεμίσει νερό
κατεβάζει στους κάμπους λιθάρια και λάσπη και πνίγει
ανθρώπους, αμπέλια, ζώα και χωριά ολόκληρα. Οι
άνθρωποι χτίζουν τοίχους και σηκώνουν φράχτες για να
τον εμποδίσουν, μα είναι οι κόποι τους χαμένοι. Ένας
μόνο μπορεί να τα βάλει με τέτοιο θηρίο. Το δέντρο!

αυτό πρέπει να σκέφτεται καθένας
που πάει να κόψει δέντρο...

κατάλαβα... και εκείνος φουσκώνει από τις
βροχές και κατεβάζει μια φοβερή δύναμη
από χώμα, λιθάρια και νερό και αφανίζει
σπίτια και σπαρτά και ανθρώπους...

να ξέρατε πόση δύναμη έχει ένα δέντρο! Με τις ρίζες του κρατάει
το χώμα και τα χαλίκια σφιχτά για να μην τα παίρνουν οι βροχές
και τα πηγαίνουν στο χείμαρρο. Γι' αυτό οι φυτεμένοι τόποι
γλιτώνουν τους ανθρώπους από τις πλημμύρες. Όταν όμως
καίμε και ξεριζώνουμε τα δέντρα, τότε το χώμα και το χαλίκι
φεύγει από τις γυμνές ράχες και πηγαίνει στο χείμαρρο.

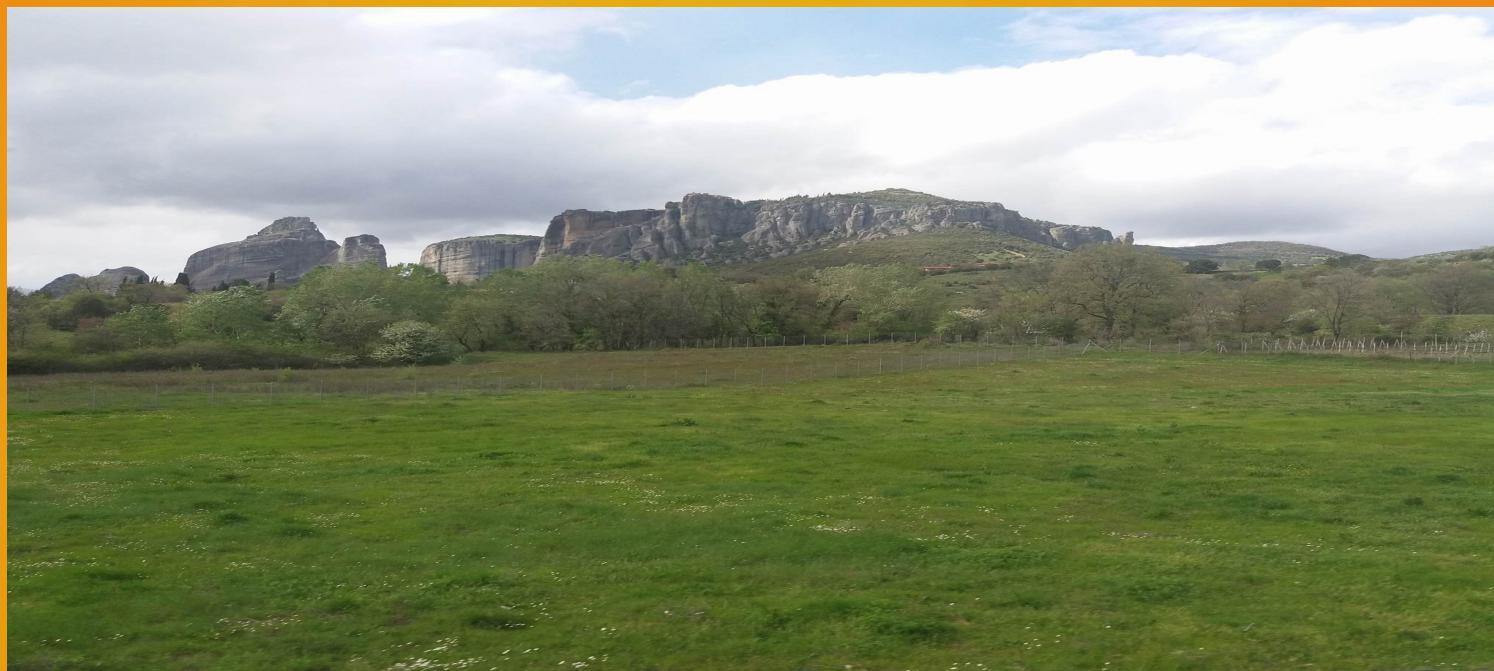

τι λες βρε παππού; Αυτά είναι σαν τα παραμύθια που μας λέει η γιαγιά η Σταυρούλα... Τα πιστεύεις και συ;

εγώ θα σας πω όμως κι άλλο ένα λόγο που δεν πρέπει να κόβουμε άδικα τα δέντρα! Στα δέντρα ζούνε ζωτικά και στους κορμούς τους κοιμούνται οι νεράιδες. Άμα κόψεις το δέντρο και τις ξεσπιτώσεις, σε καταριούνται!

Αν τα πιστεύω λέει... καθίστε να σας πω! Παλιά, τότε που ήμουν παιδί ακόμα, και πηγαίναμε στη βοσκή με τον πατέρα μου, ήταν κάτω προς τη ρεματιά, ένας πεύκος τεράστιος! Η κορφή του έφτανε στον ουρανό και η δροσιά του γιάτρευε και λαβωμένο! Εκεί στον ίσκιο του καθόμαστε να ξεκουραστούμε... σαν τώρα το θυμάμαι....

Ο μικρός Βαγγέλης και ο πατέρας
του έχουν πάει τα πρόβατα στο
λιβάδι για βοσκή ενώ οι ίδιοι
ξεκουράζονται κάτω από το πεύκο!

Πατέρα γιατί δεν βοσκάμε
τα γίδια στο δάσος, παρά
μόνο στο λιβάδι;

Άκου Βαγγέλη να σου
πω μια ιστορία και
μετά θα μου πεις και
συ τη γνώμη σου.
Παλιά στο χωριό ήταν
ένας τσοπάνος που
είδε στον ύπνο του ένα
περίεργο όνειρο. Είδε
ότι βόσκαγε τα γίδια
του στο δάσος και
όταν πήγε να τα
αρμέξει, αντί για γάλα,
άρχισε να βγαίνει νερό!
Κι όσο πέρναγε η ώρα,
το νερό γινόταν όλο
και περισσότερο, μέχρι
που πλημμύρισε ο
τόπος, και έγινε
χείμαρρος και πήγαινε
να πνίξει τον τσοπάνο!

και τι έγινε μετά Πατέρα;

Μετά ο τσοπάνος ξύπνησε και έτρεξε στη γριά του χωριού να του εξηγήσει το όνειρο. Μα η γριά δεν ήξερε και πήγε στο Δάσκαλο. Μα ούτε ο Δάσκαλος ήξερε και τότε πήγε στον Ψάλτη που χε ένα μεγάλο βιβλίο, τον Ονειροκρίτη, μπας και του ξηγήσει τ' όνειρο! Μα ούτε αυτός βρήκε κάτι.

εγώ το βρήκα όμως Πατέρα! Θες να σου πω; Λοιπόν, αν βάλουμε τα γίδια στο δάσος, θα φάνε τα τρυφερά και νέα δεντράκια και τα κλαδιά από τα πουρνάρια, τα βλαστάρια. Και τότε τα δέντρα δεν θα μεγαλώσουν. Και σιγά-σιγά, αφού δεν θα υπάρχουν δέντρα, τα χώματα και τα χαλίκια θα φύγουν απ' τις ράχες, η βροχή θα τα πάει στο χείμαρρο, ο χείμαρρος θα φουσκώσει και θα πνίξει τον κάμπο! Αυτό σήμαινε το όνειρο, ότι τα γίδια πλημμύρισαν τον τόπο!

**Μπράβο γιέ μου! Άξιος! Παίξε τώρα τη
φλογέρα! Και να θυμάσαι πάντα να φέρνεις
ποτέ τα ζωντανά μέσα στο δάσος!**

ναι Πατέρα!

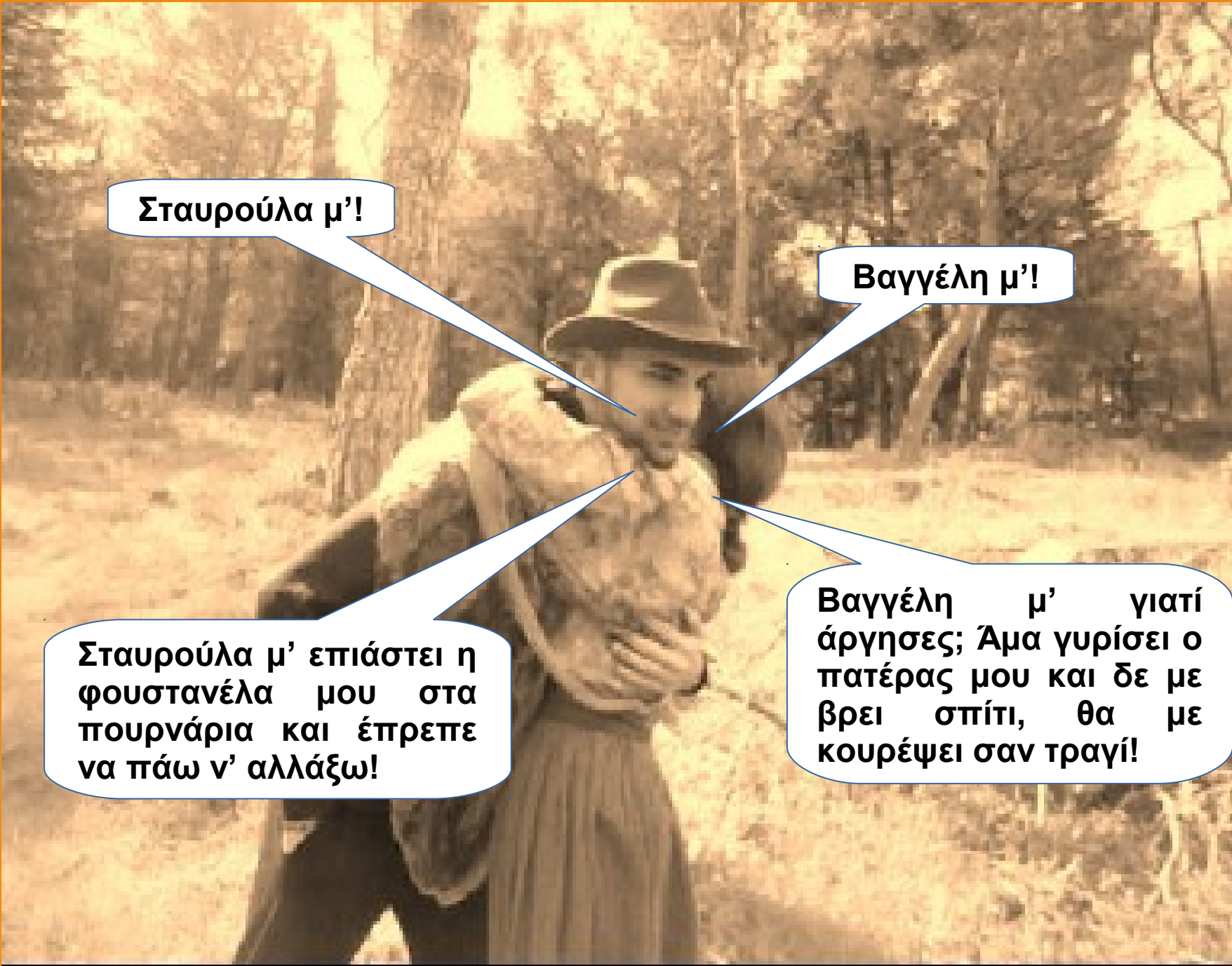

κεί παίζανε τα παιδιά,
εκεί χορεύανε οι
μεγάλοι στα
πανηγύρια...

αφήστε πια που εκεί
συναντιόμασταν κρυφά και
με την κυρά Σταυρούλα γιατί
ο πατέρας της βλέπετε,
ήθελε να τη δώσει σ' ένα
τσέλιγκα κι όχι σε μένα...

Σταυρούλα μ'!

Βαγγέλη μ'!

**Σταυρούλα μ' επιάστει η
φουστανέλα μου στα
πουρνάρια και έπρεπε
να πάω ν' αλλάξω!**

**Βαγγέλη μ' γιατί
άργησες; Άμα γυρίσει ο
πατέρας μου και δε με
βρει σπίτι, θα με
κουρέψει σαν τραγί!**

A man and a woman are standing in a forest. The man, on the left, is wearing a dark shirt and a hat. The woman, on the right, is wearing a light-colored dress. They are both looking towards the right. There are four speech bubbles around them, each containing Greek text. The background is a dense forest with many trees.

**Α τον άτιμο τον Κίτσο,
θα τον εφάω!**

**Βαγγέλη μ' τι θα κάνουμε; Ο
πατέρας μου θέλει να με δώσει
στον τσέλιγκα τον Κίτσο που
χει τα χίλια πρόβατα και
πεντακόσια γίδια!**

**λύκος να φάει τα
πρόβατα και τσάκαλος
τα γίδια, φεύγω και πάω
στα Γιάννενα, να πάρω
τη Σταυρούλα μ'!**

**Όχι Βαγγέλη μ'! Μην τον εφάς
και θα σου πέσει βαρύς στο
στομάχι... Να με κλέψεις
Βαγγέλη μου! Να πάμε στα
Γιάννενα, να παντρευτούμε.!**

αχ τι θυμήθηκα τώρα... τι λέγαμε; Α,
ναι... που λέτε παιδιά μου, αυτός ο
πεύκος είχε μια νεράιδα στον κορμό
του... τόσο όμορφη που σου παίρνε
τη λαλιά αν την έβλεπες. Μια χρονιά
όμως τον έβαλε στο μάτι ο Γιάννης
απ' το Πουρνάρι....

Στο δάσος, οι νεράιδες που ζουν στους
κορμούς των δέντρων, παίζουν με το
λύκο και τον τσάκαλο, αμέριμνες!

... μέχρι τη στιγμή που βλέπουν από
μακριά να φτάνει ο Γιάννης απ' το
Πουρνάρι, παρέα με δυό φίλους του ...

Κάτσε ρε Γιάννη, τι σου
έφταιξε το καημένο το δέντρο;
Άστο στη ησυχία του.

να ο πεύκος που σας έλεγα παιδιά. Τα άλλα δέντρα
είναι καλά για ρετσίνι. Αυτόν όμως τον πελέκησα
πριν 2 χρόνια. Ότι ρετσίνι ήταν να βγάλει, το
έβγαλε. Αν τον κόψω όμως, θα βγάλω τα
κούτσουρα για όλο το χειμώνα και θα μείνουν και
αρκετά να πουλήσω και να βγάλω κέρδος.

A photograph of three young men in a forest. The man on the left is in profile, wearing a dark jacket and pants, with his hand on a tree trunk. The man in the center is also in profile, wearing a dark long-sleeved shirt and pants, with his hand on the same tree trunk. The man on the right is facing the camera, wearing a grey hoodie with a large 'M' logo and light-colored pants, with his hand on the tree trunk. The background shows many trees with autumn foliage. The entire image is framed by a thick orange border.

**Εγώ θα το
κόψω.**

**Δεν είναι πείσμα.
Μπορώ να το κόψω
και θα το κόψω.**

**Τι πείσμωνες τώρα; Τι
ανάγκη έχεις να το
κόψεις; Ξύλα έχεις.
Ρετσίνι έχεις. Μην είσαι
άπληστος.**

A photograph of three young men in a forest. The man on the left is pointing towards a tree trunk. The man in the middle is looking at the camera. The man on the right is also looking at the camera. There are three speech bubbles overlaid on the image. The background is a dense forest with many trees.

**Τους δασοφύλακες
δεν τους φοβάσαι;**

**ναι καλά... σιγά μην
τους φοβηθώ.**

**δε μιλάς σωστά ρε
Γιάννη. Το δέντρο είναι
στολίδι για τον τόπο
μας. Μας δίνει τη σκιά
και τη δροσιά του. Μην
το χαλάσεις άδικα...**

A photograph of three men in a forest. The man on the left is pointing towards the other two. The man in the middle is looking at the camera. The man on the right is wearing a hoodie with the number 71. There are three speech bubbles with Greek text overlaid on the image.

**δέντρο είναι! Δεν
έχει και ψυχή!**

**Μπορεί να μην έχει ψυχή,
αλλά αν είναι στοιχειωμένο;
Δε βλέπεις τι μπόι έχει ρίξει;
Τα άλλα πεύκα είναι τα μισά
από αυτό. Στοιχειωμένο θα
ναι για να χει μεγαλώσει
τόσο!**

**μήπως έχει και καμιά
νεράιδα μέσα στον κορμό;**

να πάτε στο καλό! Εγώ
θα το κόψω και θα
γυρίσω αύριο στο χωριό
με τα ξύλα!

καλά, λέγε ότι θες. Εμείς δεν
θα κάτσουμε να σε βλέπουμε
να το κόβεις...

Και ο Γιάννης αρχίζει
να κόβει το πεύκο...

Μα κάτι περίεργο
συμβαίνει...

είναι κανείς εκεί; Μίλησε κανείς; Θα
μου φάνηκε! Ουφ, με τίποτε δε λέει
να πέσει τούτο το πεύκο...

τα κατάφερα! Αλλά πέρασε η ώρα.
Μήπως να σταθώ λίγο να πάρω
μια ανάσα και να ξεκινήσω μετά για
το χωριό;

A photograph of a man and a woman in a forest. The man is on the left, wearing a dark jacket, looking towards the woman. The woman is on the right, wearing a light-colored dress, looking back at him. The background is a dense forest with trees and dry ground. Two speech bubbles are overlaid on the image. The first bubble, near the man, contains the text 'ποια είσαι εσύ; Τι είσαι; Τι θες;'. The second bubble, near the woman, contains the text 'Γιάννη γιατί έκοψες το πεύκο;'.

ποια είσαι εσύ; Τι
είσαι; Τι θες;

Γιάννη γιατί έκοψες
το πεύκο;

ποια είσαι; Τι θες;

Γιάννη γιατί κατάστρεψες
το σπίτι μου;

A photograph of a man and a woman in a field. The man, seen from the back, is wearing a dark jacket and is gesturing with his right hand towards the woman. The woman is wearing a white dress and looking at him. The background is a field with trees and a fence.

Ποια είσαι; Τι θες από
μένα; Είσαι τόσο
όμορφη, σαν όνειρο...

γιατί Γιάννη; Γιατί; Γιατί;;;

Μα την επόμενη στιγμή η
νεράιδα έχει εξαφανιστεί...

ας ξεκινήσω για το χωριό
καλύτερα, μη με βρει το
βράδυ στη ρεματιά...

Μα ο Γιάννης δεν ήταν γραφτό να
φτάσει ποτέ... μέρες και νύχτες έτρεχε
αλλά το δάσος έφευγε μακριά του...

Ήταν η κατάρα του Πεύκου που τον
κράταγε παγιδευμένο...

Κι ο Γιάννης σωριάστηκε εκεί στην
ερημιά...

Και οι νεράιδες μαζεύτηκαν γύρω του...

αλήθεια είναι κι όπως σας τα λέω... την άλλη μέρα κατέβηκε όλο το Πουρνάρι στη ρεματιά με τους φίλους του τον Αλέξη και το Σπύρο να τον βρουν, μα δεν τον βρήκαν πουθενά... σαν να τον κατάπιε η γη. Σίγουρα τον καταράστηκε η νεράιδα!

παππού αλήθεια είναι όλα αυτά;

ε, αυτά είναι λαϊκές δοξασίες... οι άνθρωποι θα προοδεύσουν παιδιά μου. Σε 100 χρόνια από τώρα, θα υπάρχει η επιστήμη της μηχανικής και θα φτιάχνουν έργα που θα προστατεύουν από τους χειμάρρους και από τις πλημμύρες και δεν θα πνίγεται πια άδικα ο κοσμάκης και η περιουσίες του. Θα δείτε, θα δείτε...

A photograph of a group of people outdoors, possibly at a school or community event. In the foreground, a young person is looking down at a book or paper. In the background, a man with a hat and a mustache is visible. The scene is set against a backdrop of trees and a body of water. Two speech bubbles are overlaid on the image, containing Greek text.

**δίκιο μεγάλο έχεις
Μπάρμπα Βαγγέλη.
Δίκιο μεγάλο.**

**μακάρι Δάσκαλε, μακάρι... μα δεν το
βλέπω... Ακόμα κι αν μετά από 100 χρόνια η
επιστήμη αλλάξει και βρει λύσεις για όλα τα
προβλήματα, τίποτα δεν θα γίνει, αν δεν
αλλάξουν οι συνήθειες των ανθρώπων. Γι'
αυτό πρέπει να μορφώσουμε σωστά τούτα
τα παιδιά. Για να μην κάνουν τα λάθη τα δικά
μας. Τούτα είναι η ελπίδα μας.**

Άντε ρε Βασίλη, κόκαλα έχει εκείνο το τσίπουρο; Άστο, θα το πιω το απόγευμα!

Βοηθάτε με τώρα να σηκωθώ γιατί η κυρά Σταυρούλα θα με περιμένει και ποιος την ακούει άμα αργήσω!

χμ... είστε σίγουροι;;;

...and there were the beautiful blue
and deep blue and the red and the
I could have sworn that the color
...and there were the beautiful blue
and deep blue and the red and the
I could have sworn that the color

Συγγνώμη, δεν θα το
ξανακάνουμε! Θα το
ρίξουμε στην
ανακύκλωση.

παιδιά μην πετάτε
σκουπίδια κάτω! Ξέρετε
πόσα χρόνια χρειάζεται για
να λιώσει αυτό το
πλαστικό;

**κάνουμε στο σχολείο
ανακύκλωση και
ξέρουμε από αυτά...**

**Μπράβο παιδιά. Ας
συνεχίσουμε την περιήγηση.
Αυτή τη στιγμή είμαστε στο
κεντρικό σημείο στο δάσος,
μπορείτε να ξεχωρίσετε
κάποια είδη δέντρων;**

εγώ
ξεχωρίζω
κάποιον
ξαπλωμένο
εκεί κάτω!

αρκούδα είναι;
Φοβάμαι.

σιγά μην είναι και
ιπποπόταμος!

άνθρωπος είναι
καλέ!

να πάμε
να δούμε;

γεια! Σε πήρε ο ύπνος;
Τι κάνεις εδώ;

Μα αυτό το κορίτσι είναι
ίδιο με την πανέμορφη
κοπέλα στα λευκά που
είδα στο δάσος! Τι
συμβαίνει εδώ;;;

που είμαι; Εσύ ποια
είσαι;

Με λένε Ειρήνη. Έχουμε
έρθει με το σχολείο μου
περιβαλλοντική επίσκεψη,
να δούμε το δάσος. Εσύ
ποιος είσαι;

Γιάννη με λένε, είμαι
από το διπλανό
χωριό.

Ναι, ναι, ευχαριστώ! Θα σας
δείξω και γω σπάνια
λουλούδια που έχουμε εδώ
στο δάσος μας.

Χάρηκα Γιάννη. Θες
να έρθεις μαζί μας; Θα
περπατήσουμε στο
δάσος.

Ξέρετε, εγώ παλιά δε φερόμουνα σωστά. Το δάσος μας προσφέρει τόσα πράγματα και δεν το συνειδητοποιούμε. Ούτε εγώ το καταλάβαινα. Αντί να προστατεύω το δάσος του έκανα κακό. Για να καταλάβετε, χτύπαγα παράνομα τα δέντρα για να βγάλω ρετσίνι και μετά τα έκοβα και πούλαγα τα ξύλα. Οι συμπατριώτες μου έβαζαν φωτιές και έκαιγαν τις παρυφές του δάσους για να καλλιεργήσουν ή να χτίσουν. Όμως αυτή η στάση δεν είναι σωστή. Και τις συνέπειες τις είδαμε με πλημμύρες και μεγάλες καταστροφές...

Εσείς στο τόπο σας
έχετε πλημμύρες;

Τι κρίμα, τόσα χρόνια
οι άνθρωποι δεν
βάζουν μυαλό. Αντί
να προστατεύσουν τη
φύση, το σπίτι τους
το ίδιο δηλαδή, την
καταστρέφουν!

Ναι, δυστυχώς. Τον
περασμένο Νοέμβριο
έγινε μια πολύ
μεγάλη πλημμύρα
στην Αττική. Εκτός
από κατεστραμμένες
περιουσίες,
δυστυχώς πάνω από
20 άνθρωποι έχασαν
τη ζωή τους...

Θα ανακυκλώνουμε!

θα κάνουμε
οικονομία στο
νερό!

Και τι θα κάνετε;

Και μετά η φύση μας
τιμωρεί. Γι' αυτό και
μεις αποφασίσαμε να
κάνουμε ότι περνά
από το χέρι μας για
προστατεύσουμε τη
φύση.

και θα ενημερώνουμε τους
γονείς, τους φίλους και τους
συμμαθητές μας, να κάνουν
και αυτοί το ίδιο!

θα σβήνουμε τα φώτα
κάθε φορά που
βγαίνουμε από ένα
δωμάτιο ή την
αίθουσα στο σχολείο!

θα χρησιμοποιούμε τα
μέσα μεταφοράς αντί
για το αυτοκίνητο!

Μπορώ να σας
βοηθήσω και γω;

Και βέβαια!

Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς
και το περιβάλλον, καλύτερα!!!

ΤΕΛΟΣ

Συμμετείχαν οι μαθητές:

Μαθήτριες – Νεράιδες: Ράνια Λ. Αργυρώ Ζ. Φαίδρα Δ. Βάσω Θ.
Κατερίνα Π. Κατερίνα Φ. Νικολέτα Χ. Δέσποινα Χ. Ελευθερία Χ.

Στο ρόλο της νεράιδας του Πεύκου: Ειρήνη Β.

Δάσκαλος: Χαράλαμπος Π.

Μπαρμπα-Βαγγέλης: Δημήτρης Δ.

Καφετζής: Βασίλης Β.

Μαθητές: Παντελής Μ. Βαγγέλης Λ. Τάσος Α.

Τσοπάνος: Θωμάς Ν. Βοσκόπουλο: Ελίνα Κ.

Κυρά Σταυρούλα: Σταυριάννα Γ.

Στο ρόλο του Γιάννη απ' το Πουρνάρι ο Πάνος Γ.

Φίλοι του Γιάννη: Αλέξης Κ. Σπύρος Ρ.

Υπεύθυνη Περιβαλλοντικού: Οκτάβια Λ.

Μαθήτριες Περιβαλλοντικού: Βιργινία Γ. Αναστασία Β. Γιούλη Α.

Σεμίνα Γ. Άννα Ν. Ζένια Π.

Στους ρόλους του λύκου & του τσάκαλου: Βαγγέλης Λ. & Κώστας Κ.